

Tematyka tygodnia: Taki sam, ale inny .

01.06.2020r.

Temat: Dzieci na świecie.

1. Słuchanie wiersza W. Fabera „Dzieci świata”.

W Afryce, w szkole, na lekcji
śmiała się uczniów gromada,
gdy im mówił mały Gwinejczyk,
że gdzieś na świecie śnieg pada.

A jego rówieśnik, Eskimos,
też w szkole, w chłodnej Grenlandii,
nie uwierzył, że są na świecie
gorące pustynie i palmy.

Afryki ani Grenlandii
my także, jak dotąd, nie znamy,
a jednak wierzymy w lodowce,
w gorące pustynie, banany.

I dzieciom z całego świata
chcemy ręce uścisnąć mocno
i wierzymy, że dzielni z nich ludzie,
jak z nas samych wyrosną.

2. Rozmowa na temat wiersza.

– Z czego śmiały się dzieci w Afryce? – W co nie mogli uwierzyć Eskimosi? – Czego potrzebują wszystkie dzieci? (Bezpieczeństwa – życia w pokoju, być szczęśliwe, mieć kochających rodziców, cieszyć się i bawić, mieć przyjaciół...).

3. Ćwiczenia ruchowe.

Ćwiczenia dużych grup mięśniowych – „Woreczek jest – woreczka nie ma”. Na hasło: Woreczek jest – dziecko podnosi woreczek w górę, trzymając go oburącz. Na hasło: Woreczka nie ma – wykonuje przysiad podparty i przykrywa woreczek dłońmi (zamiast woreczka można wykorzystać małą maskotkę).

Ćwiczenia mięśni brzucha. Dziecko w leżeniu tyłem, wkłada woreczek między stopy, a następnie przenosi go za głowę i podaje do rąk. Siada i powtarza ćwiczenie kilkakrotnie.

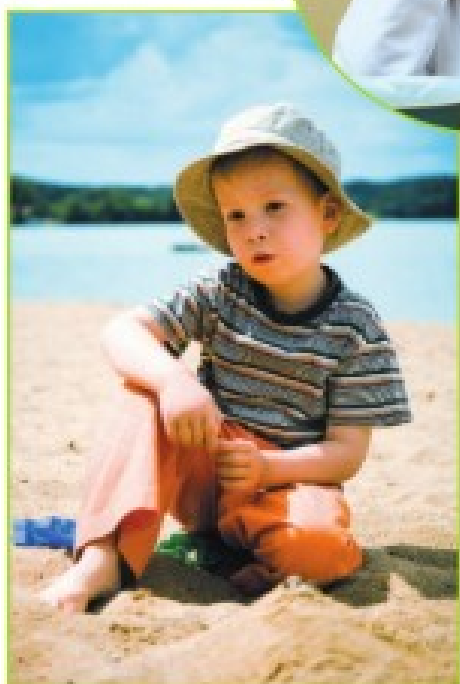
4. Karta pracy, cz. 2, s. 50 (4 – latki).

Oglądanie zdjęć. Opowiadanie o tym, jak bawią się dzieci przedstawione na zdjęciach. Określanie przez dzieci, czy bawią się podobnie.

5. Ćwiczenie w książce, s. 58.

Oglądanie zdjęć. Określanie, czym różnią się dzieci przedstawione na zdjęciach. Słuchanie, skąd te dzieci pochodzą.

- Obejrzyj zdjęcia. Czym różnią się przedstawione na nich dzieci? Posłuchaj, skąd pochodzą.

02.06.2020r.

Temat: Zabawy z piłką.

1. Słuchanie wiersza E. M. Skorek „Skacząca piłka”.

W miejscach oznaczonych gwiazdką dziecko powtarza za rodzicem: la, la, la...

Mała Ala piłkę ma,
piłka skacze:
la, la, la.
La, la, la.*

la, la, la.
La, la, la.*

Ala Ani piłkę da,
piłka skoczy:
la, la, la.
La, la, la.*

Piłkę łapie mała Ala,
piłka skacze:
la, la, la, la.
La, la, la, la.*

Ładnie fika piłka ta,
piłka tańczy:

Czy ktoś wdzięku więcej ma
od tej piłki:
la, la, la?
La, la, la?*

2. Zabawy piłką.

- Ustawianie piłki względem siebie według poleceń rodzica.

Np. – Połóż piłkę przed sobą. – Połóżcie piłkę za sobą. – Połóżcie piłkę na kolanie, między nogami, obok siebie...

- Podrzucanie piłki określoną liczbę razy z głośnym liczeniem.
- Wykonywanie rzutów do kosza.

Rodzic ustawia kosz lub pudełko i zaznacza skakanką odległość, z jakiej dziecko będzie rzucać piłką do kosza. Dziecko rzuca pięć razy (4 – latki), cztery razy (3 – latki). Po zakończeniu dziecko podaje liczbę trafień do kosza.

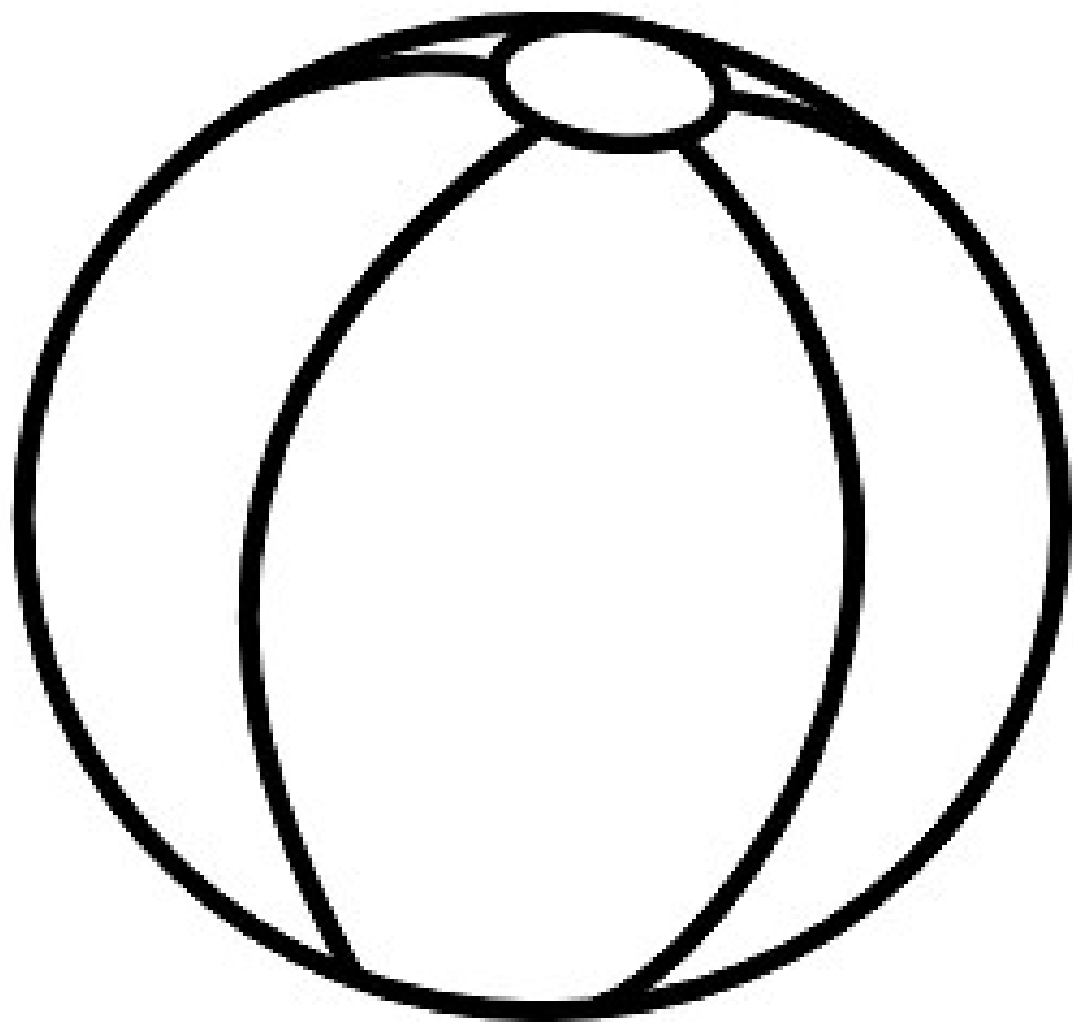
3. Zabawa ruchowa z elementem podskoku „ Duża piłka – mała piłka”.

Dziecko naśladuje odbicia małej piłki, skacząc na palcach, a potem – dużej, ciężkiej piłki, skacząc na całych stopach.

4. Karta pracy, cz. 2, s. 51 (4 – latki).

Rysowanie po śladach linii, od obrazków dzieci do zdjęć. Określanie, jak wygląda otoczenie przyrodnicze w kraju każdego z tych dzieci.

5. Kolorowanie sylwety piłki.

PIŁKA

03.06.2020r.

Temat: Podajmy sobie ręce.

1. Słuchanie piosenki „Podajmy sobie ręce”.

https://www.youtube.com/watch?v=EkDzE_EHH_A

I. Chociaż świat dokoła
dziwny jest i wielki,
a my tacy mali,
mali jak kropelki.

Ref.: Podajmy sobie ręce
w zabawie i w piosence,
w ogródku przed domem,
na łące znajomej.
Podajmy sobie ręce
przez burze i przez tęcze,
pod gwiazdą daleką,
nad rzeczką i rzeką.

II. Kiedy nagle z bajki
zniknie dobra wróżka,
kiedy szary smutek
wpadnie do fartuszka.

Ref.: Podajmy sobie...

III. Choć nas czasem dzielą
nieprzebyte góry,
nieskończone drogi,
zachmurzone chmury.

Ref.: Podajmy sobie...

2. Rozmowa na temat piosenki.

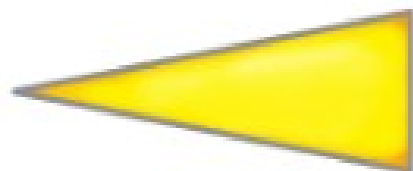
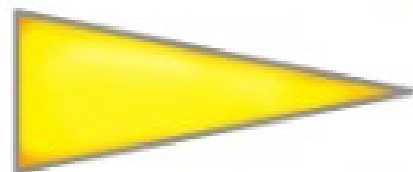
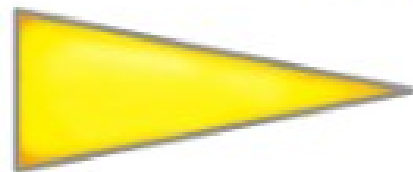
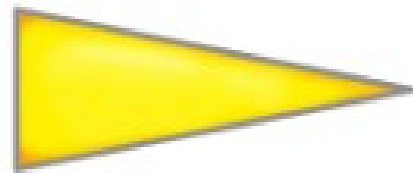
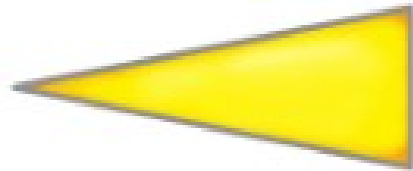
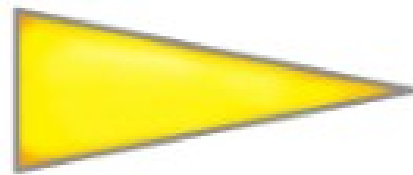
– Kto ma podać sobie ręce w zabawie i w piosence? – O kim jest ta piosenka? – Czy wszystkie dzieci pragną tego samego? – Czy wszystkie dzieci żyją w takich warunkach jak wy? – Co byście zrobili, żeby dzieci na całym świecie były szczęśliwe?

3. Nauka refrenu piosenki fragmentami, metodą ze słuchu.

4. Karta pracy, cz. 2, nr 19 (3 – latki).

Określanie, co robi Lenka w Dniu Dziecka, jak wygląda balonik Lenki. Liczenie takich samych baloników.

5. Wykonanie słoneczka dla kolegi lub koleżanki.

04.06.2020r.

Temat: Chwalipięta.

1. Słuchanie wiersza I. Suchozewskej „Chwalipięta”.

– Patrzcie!
Mam sukienkę w prążki,
granatowe, piękne wstążki...
A wy nie!
Mam pierścioneł i korale,
aż pięć misiów i dwie lale...
A wy nie!
Mam akwariuł i chomika,
i zegarek, który cyka...
A wy nie!
I mam jeszcze szklane, nowe
kulki różnokolorowe...
A wy nie!
Tak się chwali,
tak się chlubi
(nikt w przedszkolu
jej nie lubi).
Tak się chwali
jak najęta!
Czemu?
Bo jest chwalipięta.
A wy nie!

2. Rozmowa na temat wiersza.

– Co to znaczy, że ktoś się chwali? - Czym chwaliła się dziewczynka? – Jak nazywamy osobę, która się tak chwali? – Czy to ładnie się chwalić?

3. Zabawa ruchowo-naśladowcza „Bawimy się”.

Dziecko naśladowuje różne zabawy, na hasła – nazwy zabaw – podane przez rodzica, np. skakanie przez skakankę, granie w piłkę, układanie z klocków.

4. Nauka I zwrotki piosenki „Podajmy sobie ręce” fragmentami, metodą ze słuchu.

05.06.2020r.

Temat: Przyjacielem być.

1. Ćwiczenia w książce, s. 59.

Nauka fragmentu wiersza J. Koczanowskiej „Przyjaciel” z pomocą rodzica. Oglądanie obrazków. Opowiadanie o tym, co się na nich dzieje. Określanie, czy Lenka i Mikołaj się przyjaźnią.

- Naucz się fragmentu wiersza J. Koczanowskiej *Przyjaciel* z pomocą osoby dorosłej. Opowiedz, co dzieje się na obrazkach. Czy Lenka i Mikołaj się przyjaźnią?

Nie musisz mieć przyjaciół stu,
nie musisz mieć dziesięciu –
wystarczy byś jednego miał,
a to już wielkie szczęście.
Przyjaciel to jest taki ktoś,
kto zawsze cię zrozumie.
Gdy dobrze jest, to cieszy się,
gdy źle, pocieszyć umie. (...)

J. Koczanowska *Przyjaciel*

2. Słuchanie opowiadania J. A. Hockuby „O tym, jak pluszowy zajączek szukał przyjaciela”.

– Chciałbym, żebyśmy zostali przyjaciółmi – powiedział pluszowy zajączek do moherowego szalika, który leżał zwinięty na krześle jak wąż boa. – Jestem taki samotny. Wydaje mi się, że jesteśmy do siebie podobni. – Podobni? Nie wiem, o czym mówisz – odparł szalik. – Jesteśmy wprawdzie w takim samym kolorze i przyjemni w dotyku, ale poza tym wszystko nas dzieli! Na przykład ogon. Mój jest długi i wąski, a twój okrągły i ledwie widoczny. Ja mam frędzelki, a ty nie. A poza tym jestem zaprzyjaźniony od dawna z płaszczem. Ostatnio bardzo często razem wychodzimy. – No cóż, nie będę się narzucać – odezwał się zajączek, a jego uszy opadły. Jak zwykle, gdy był bardzo smutny. W nocy nie mógł spać. Wydawało mu się, że wiszący na ścianie zegar próbuje go przed czymś ostrzec, a oczy starszej pani z portretu patrzą na niego dziwnie. Ale następnego dnia ... – Że też nie wpadło mi to do łebka – powiedział do siebie na głos. – Przecież domowe pantofle Basi mają identyczny ogonek jak ja. I są tylko trochę większe ode mnie. I nigdy nie wychodzą! Bardzo ucieszył się z tego odkrycia i zawołał do leżącego na podłodze prawego pantofla z brązowym pomponem. – Wiesz, myślę, że moglibyśmy być przyjaciółmi. Mam taki sam ogonek jak ty i nigdy nie opuszczam tego pokoju. Myślę, że mielibyśmy sobie dużo do powiedzenia. – Och, to nie jest najlepszy pomysł – odezwał się cicho prawy pantofel. – Przecież wiesz, że mam brata. Jego towarzystwo mi zupełnie wystarcza. Ale może poduszka zechce z tobą porozmawiać? Ale poduszka nie mówiła nic. Spała, jak zwykle, od rana do wieczora. Zajączek był coraz bardziej markotny. – Nikt nie chce się ze mną przyjaźnić – mruzczał cichutko pod nosem. I pewnie by się rozplakał, gdyby nie spojrzenie pani z portretu. – Dlaczego nie pomyślałeś o mnie? – odezwał się ktoś cicho. Musiał być gdzieś blisko, bo zajączek słyszał dokładnie każde słowo. – Wprawdzie jestem zupełnie inna niż ty, ale właśnie to może być bardzo ciekawe. Zajączek rozglądał się dookoła, ale nie domyślał się, kto to mówi. – Przecież stoję obok ciebie – znowu usłyszał ten głos. Tym razem pobrzmiwało w nim zniecierpliwienie. – No, co tak się na mnie gapisz? To właśnie ja. Jestem kanciasta, nie mam ogonka i jestem z papieru. Ale mam ci do opowiedzenia mnóstwo ciekawych historii. – Och – wyjąkał zajączek. – To naprawdę ty? Nigdy nawet nie marzyłem o przyjaźni z tobą. Jestem taki wzruszony. Mówiąc to, przysunął się do swojej przyjaciółki i nadstawił uszu, bardzo ciekawy jej opowieści. A czy wy wiecie, z kim zaprzyjaźnił się zajączek?

3. Wypowiedzi dzieci na temat: Kogo nazywamy przyjacielem? – Jak zachowuje się przyjaciel względem was? – Jaki jest przyjaciel? – Czy można mieć wielu przyjaciół?

4. Karta pracy, cz. 2, s. 52. (4 – latki).

Dzieci oglądają obrazki.

Odpowiadają na pytania. – Kogo szukał zajączek? – Czy moherowy szalik chciał zostać jego przyjacielem? Dlaczego? – Czy prawy pantofel Basi z brązowym pomponem chciał zostać przyjacielem zajączka? Dlaczego? – Czy poduszka chciała zostać przyjaciółką zajączka? – Kto chciał zostać jego przyjacielem?

- Rysowanie w pustym polu przyjaciela zajączka.

(3 – latki odpowiadają tylko na pytania)

5. Karta pracy, cz. 2, s. 53.(4 – latki)

Określanie, co przedstawiają rysunki dla przyjaciela. Kolorowanie wybranego rysunku.

6. Nauka II i III zwrotki piosenki „Podajmy sobie ręce”.